

Beyaz Zambaklar Ülkesinin Perisine

– İbrahim Kilik · 18 Mayıs 2010

Senin, beyaz zambaklar ülkesini andıran, her dürülüp açılışında yüreğimi bir hoş eden ellerin; şimdi çok uzaklarda. Ama şunu bil ki hâlâ hayalhanemin en mutena yerinde, öylesine muhkem, öylesine alımlı durmakta. Ben her nefes alıpta, kalbimin her atışında ellerinin hâyâliyle avunmaktayım.

Sanki, her seher yüreğimi avuçlarına alıyorsun. Benim hayallerimde bembeyaz zambaklar açıyor. Sonra gün boyu hayalin hayalimde, zambaklar gibi ellerin ellerimde; hayaller kuruyorum sana ve zambak ellerine dair.

Gün ortasında, incecik elif parmakların öylesine güzelleşiyor ki. Turna katarları geçiyor gökyüzünden. Her birinin teleğine bir beyaz zambak iliştiriyorum. Senin iklimine götürmeleri için. Günü, ikiye bölüyorum hayalimde ve elif parmakların miladım oluyor. Turnalarla gönlüm de kanatlanıyor beyaz zambaklar ülkesine.

Sana hasret bir ikinci deminde, güvercinler konuyor gönlümün pervazlarına. Ak pak seni andıran, beni yandıran güvercinler. Ve güvercinler narin parmaklarından su içiyor. Ben dolanıp duruyorum hasretinle... Senin, nisan yağmurlarınca bereketli güzelliğini, gülleri andıran gülüşünü daha çok özlüyorum. Gamzen ve kirpiklerin andacım, yanıyor yanıyorum...

Akşam sulara indiğinde, narin ceylanlar da hayallerime iniyor. Gözlerinde gözlerin ışıyor. Bilsen, o güzel gözlerin hüznüme ne çok yaklaşıyor. Göllerde yeşil ördekler hüznü yüzüyor. Ben , akşamın olduğu yerde seni bekliyorum. Zambaklar gibi ellerinle gelirsin diye; ama nafile. Sen hep, yükünü yükseğe yığıyorsun. Bilinmeyen iklimlerde zambak ellerinle hayallerimi süslemeye devam ediyorsun...

Gece olunca, yüreğime bir muhacir mahzunluğu çöküyor. Hece hece adını yazıyorum beyaz kağıtlara. Ağıtlara girizgâh oluyor adın. Sessiz çığlıklar düğümliyor boğazımda. İçimde daha bir yoğunlaşıyorsun. Gündüzümü süslediğin gibi geceleri de hayallerimi bırakmıyorsun. Dostoyvski'nin *"Beyaz Geceler'i" zambak ellerini kısıkanıyor. Sen beyaz zambaklar ülkesinde hayalimde salınıyorsun...

Ankara, 18.05.2010 İ.K

*Dosto'nun ,Petesburg'un beyaz gecelerinde yaşanan saf ve derin bir aşkı anlatan eseri.